

28-01-1933

Et militært tidsskrift

Av o.r.sakfører Per Aavatsmark

Det er ikke så ofte sivilister skriver i Norsk Militært Tidsskrift. Men når det skjer — f. eks. i en artikkel om «Forsvarets oppgaver i en avspenningsperiode» — låter det slik:

«Det har ofte vært hevdet fra militært synspunkt at vårt forsvar ikke er effektivt nok, men trenger betydelig til å styrkes. Særlig er det nødvendigheten av atomvåpen som har vært understreket.

Disse krav må man regne med vinner enda mindre gehør i dag, i en periode med avspenning, enn før da den såkalte kalde krig var mer åpenbar. Mens det stående argument tidligere gikk ut på at

man ikke ved f. eks. å installere atomvåpen på norsk jord skulle «provosere» sovjet-lederne og gjøre Norge til «blink» for deres raketter, vil det nå kunne hevdes, i tillegg til dette, at det er helt imot avspenningsbestrebelsene å effektivisere Forsvaret og ikke forenlig med «den fredelige sameksistens». — — — Denne tankegang, om aldri så falsk og hul, må man regne med faller i god jord og vinner solide vekstvilkår i brede lag, flittig propagandert som den blir ikke bare av de røde og halvrote, men også av fremtredende representanter i den uttalt demokratiske leir.»

Forfatteren er ikke begeistret for tanken om fredelig sameksistens, som han finner farlig for forsvarsviljen:

«Det vil bli ytterst vanskelig å stå kompromissløst for en realistisk forsvarspolitik, som til sjunde og sist innebærer avvisning av sameksistensideen.

«Den sovjet-russiske sameksistenspropaganda betyr i realiteten et psykologisk krigsangrep på vårt land. Også mot denne form for krig trengs det et forsvar.»

Forfatteren mener at offiserene må «hevde sitt syn og gjøre det kjent i større utstrekning enn tilfellet er i dag». — «Det kan vanskelig unngås at Forsvarets egne folk føler ansvar for at denne psykologiske krigføring imøtegås. Det ville være uansvarlig bare å overlate til 150 stortingsmenn eller fire-fem partisekretariater å ta stilling til så vitale spørsmål som angår nasjonens sikkerhet».

Offiserenes særlige arbeidsfelt er rekruttene:

«Spesielt faller Forsvarets ansvar i øynene når det gjelder rekruttene. Her ville det være ganske naturlig med en orientering om de faktiske forhold når det gjelder Forsvaret og farene ved det avspenningsklima som brer seg. Rekruttene burde gå ut av førstegangstjenesten som varme venner av Forsvaret og som ivrige forkjempere for et bedre forsvar og være vel vitende om verdenskommunismens planer og kampmidler».

Forfatteren av disse drastiske synspunkter er journalist Frank Bjerkholdt, kjent tilhenger av Moralsk Opprustning. Den samme journalist er for øvrig bokanmelder i tidsskriftet og behandler bøker med tendensen: *Det nytter ikke å forhandle med kommunister.*

Av en notis i Norsk Militært Tidsskrift, 2/1960, fremgår det for øvrig at tidsskriftet har sørget for salg av 1800 særtrykk av artikkelen «Psykologisk forsvarsberedskap» som en annen kjent MRA-tilhenger Øvind Skard har skrevet. Det er nå på tale å trykke flere særtrykk av denne artikkel. Da Oslo Militære Samfund som gir ut tidsskriftet, bare har 800 medlemmer, kunne en jo spørre om den ideologiske offensiven

blant rekruttene er åpnet allerede.

I en artikkel om «Krigen som politisk middel i vår tid» nr. 6/1960, behandler major E. Fjærli motsetningsforholdet mellom kolonifolkene og den vestlige verden. Han refererer Lenins teorier om økende motsetninger mellom de «kapitalist-imperialistiske» land, og sier:

«Akkurat på dette punkt ser de leninistiske teorier ut til å stemme. Noe som skyldes nettopp at Vestens masser har fremtvinget en stadig større forskjell mellom råvarepriser og industrivarepriser ved å insistere på en stadig og rask økning av levestandarden. Og her er det nettopp Vestens arbeiderbevegelser som går foran». (Uthevelsen er foretatt av majoren selv).

Dette må vel sis å være et noe ekstremt politisk synspunkt, og den samme major, stabsjef ved et av våre kombinerte regiment, følger opp med samme tendens i neste nummer. Da skriver han om «Stridsmoral og norske avdelinger». Han hevder at stridsmoralen i 1940 var dårlig og at en av hovedårsakene til dette var at all autoritet og alle rikssymboler ble angrepet fra radikalt intellektuelt hold i mellomkrigstiden. Så kommer følgende:

«Kongemakten, Kirken, Flagget, Loven, Forfatningen. Endog den alminnelige moral og etikk. Men dette er nettopp de ting som et folk skaper for å føle seg som en nasjon, for å skille seg ut som en egen gruppe i verdens folkehav. Det er en kjent filosof som heter Nietzsche. Meget av det han har sagt, kan diskuteres. Men han sa iallfall noen sanne ting. Og en av dem var: «Ethvert folk setter «tavler» over seg, og dette er det som gjør det til et folk». Moses' tavler skapte jødefolket f. eks., og

han holdt det oppe som folk til i dag.

«Man angriper ikke de nasjonale symboler uten samtidig å svekke folkets vilje til å overleve som folk. — Det vil si: Dets vilje til å ofre individer for å bevare stammen». (Uthevelsene er fortsatt majorens).

Ja, hva så? Lever vi ikke i et

fritt land? Skal det ikke også være meningsfrihet for Moralsk Opprustning og offiserer med ekstremt konservative synspunkter? Skal det ikke være frihet for redaksjonen i Norsk Militært Tidsskrift?

Jo da, men det må ha en viss offentlig interesse hvilke meninger vårt fornemste militære tidsskrift gir uttrykk for. Og det må dessverre kunne sis at de tre artiklene jeg har sitert fra ikke på noen måte er atypiske for tonen i tidsskriftet, i hvert fall hva 1960-årgangen angår.

Det er dette vi sivile bør ta i betraktning når de militære eksperter gir råd om innføring av atomvåpen, om tiltak til styrking av forsvarsviljen, om folkerettstridig geriljavirksomhet eller når offiserer kritiserer tendensen i Norsk Rikskringkasting.

Angrep.
bl.a. på Frank Bjerkholdts
artikkel i Norsk Militært Tidsskrift